



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Milana Deáka a JUDr. Oľgy Trnkovej v právnej veci navrhovateľa **R.**, so sídlom T., proti odporcovi **F.**, so sídlom v C. zastúpenému v dovolacom konaní Mgr. J., advokátom v B., o **určenie neplatnosti hospodárskej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18 C 75/2002, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. augusta 2006, sp. zn. 10 Co 143/2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 30. augusta 2006 sp. zn. 10 Co 143/2006 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave uznesením z 30. augusta 2006 sp. zn. 10 Co 143/2006 odvolanie odporcu ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok bol právnenému zástupcovi odporcu doručený najneskôr 6. marca 2004 (prvý pokus o doručenie bol vykonaný 2. februára 2004) a odvolanie proti rozsudku podal odporca 6. apríla 2004, t.j. po uplynutí posledného 30. dňa odvolacej lehoty, ktorým dňom bol pondelok 5. apríl 2004.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Uznesenie navrhol zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z ust. § 237 písm. f/ O.s.p., namietajúc, že jeho právny zástupca prevzal zásielku s rozsudkom súdu prvého stupňa 8. marca 2004 na pošte č. X. na Z. ul. X. v B.. Zásielku mu bola odovzdaná s tvrdením, že bola omylom založená do P.O.BOXu tretej osoby, ktorá ju následne po zistení, že jej zásielka nepatrí, priniesla naspäť na poštu. Zásielka nebola otvorená, nevykazovala znaky poškodenia a bola z nej odstránená návratka. Pretože právny zástupca odporcu nemal dôvod neveriť tvrdeniu pracovníčky pošty, že zásielka bola odovzdaná tretej osobe a vrátená na poštu v ten istý deň, t.j. 8. marca 2004, napriek absencii návratky prevzal zásielku a považoval za deň doručenia 8. marec 2004. Dovolateľ namietal, že zo samotnej návratky musí byť zrejmé, že zásielku prevzala tretia osoba, pretože právny zástupca odporcu zásielku prevzal bez tejto návratky a že odvolací súd mal v rámci konania preverovať akt doručenia zásielky.

Navrhovateľ navrhol dovolanie odporcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo ako oneskorené odmietnuté odvolanie odporcu smerujúce proti rozsudku súdu prvého stupňa. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky

(§ 239 ods. 1, 2 O.s.p.). Opravný prostriedok odporcu však napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., je preto nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodiť nemožno.

So zreteľom na obsah dovolania a na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd, či konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namieta vadu uvedenú v § 237 písm. f/ O.s.p., preto dovolací súd zameril svoje skúmanie na posúdenie existencie tejto vady.

Pod odňatím možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Procesný postup odvolacieho súdu, ktorý ako oneskorene podané odmietne odvolanie, ktoré bolo podané v zákonom stanovenej lehote, má za následok vadu konania v zmysle uvedeného ustanovenia.

Podľa § 47 ods. 1 O.s.p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 158 ods. 2 O.s.p. rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručí účastníkom prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

Podľa § 204 ods.1 prvá veta O.s.p.(účinného v čase podania odvolania) odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia uznesenia a do 30 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Odvolací súd vychádzal z toho, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupcovi odporcu doručený 6. marca 2004. Z doručanky pripnutej k č.l. 72, na ktorej ako adresát je uvedený Mgr. J. č. X., X. B., je pritom o.i. zjavné, že išlo o poštové doručovanie s doručenkou „doporučene“, avšak nie o doručenie do vlastných rúk adresáta s opakovaným doručením. Nejednalo sa tu teda o doručovanie do vlastných rúk v zmysle § 47 ods. 1, § 158 ods. 2 O.s.p. Doručenie tejto zásielky s rozsudkom súdu prvého stupňa zástupcovi odporcu mohlo by obstať (ako právne účinné doručenie) napriek nesprávosti zvoleného spôsobu doručovania iba v tom prípade, ak by zástupca odporcu osobne takúto zásielku prevzal, t.j. ak by riadne doručenie zásielky adresátovi neovplyvnil nesprávne zvolený spôsob doručenia zásielky. Zástupca odporcu prevzatie rozsudku súdu prvého stupňa oproti podpisu na doručenke však poprel s tým, že zásielku prevzala iná (tretia) osoba a že on ju prevzal až následne (8. marca 2004) po tom, čo ju tretia osoba vrátila na poštu; prevzal ju bez toho, že by podpísal doručenkou od tejto zásielky (doručenka –návratka- už na zásielke nebola).

Ak zákon ukladá doručenie písomnosti do vlastných rúk, takéto doručenie treba mať za bezpečne preukázané, pretože iba v súvislosti s ním sa odvíja plynutie lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd nemohol mať za bezpečne preukázané doručenie zásielky s prvostupňovým rozsudkom zástupcovi odporcu 6. marca 2004, keďže táto zásielka sa n e d o r u č o v a l a zákonom stanoveným spôsobom (do vlastných rúk) a p o d p i s príjemcu na doručenke od tejto zásielky je na prvý pohľad celkom odlišný od všetkých podpisov zástupcu odporcu (vyznačujúcich sa rovnakou charakteristikou) nachádzajúcich sa v spise, ktoré mal odvolací súd v čase svojho rozhodovania k dispozícii na porovnanie (viď č.l. 29, doručenka pripnutá k č.l. 52 p.v., č.l. 78, 95, 97).

Za tejto situácie nepreukázania doručenia zásielky s rozsudkom súdu prvého stupňa zástupcovi odporcu 6. marca 2004 nemohol odvolací súd uzavrieť, že k takémuto doručeniu došlo a že preto je podané odvolanie odporcu oneskoreným.

Odvolací súd neskúmal, či nemohlo dôjsť k doručeniu zásielky s rozsudkom súdu prvého stupňa zástupcovi odporcu tzv. náhradným doručením v prípade zásielky zaslanej v obálke, ktorá je na č.l. 75 spisu. Strohé a navyše nepresné konštatovanie odvolacieho súdu

že „ prvý pokus o doručenie bol vykonaný dňa 2. 2. 2004“ každopádne tzv. náhradné doručenie tejto zásielky zástupcovi odporcovi neustálil. Podľa uvedenej obálky išlo o doručovanie do vlastných rúk adresáta – zástupcu odporcu s tým, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakovanom doručení bol 30. januára 2004, opakované doručenie (druhý pokus o doručenie) 2. februára 2004, kedy bola zásielka uložená.

V odpovedi na výzvu dovolacieho súdu zástupca odporcu uviedol, že v tom čase sa zdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska v Českej republike, kde má na adrese H. X., okr. P. trvalý pobyt. 30. január 2004 pripadol na piatok, čo je deň, kedy sa vždy zdržiava a vykonáva prácu na území ČR; podľa jeho záznamov mal 2. februára 2004 celodenné pracovné stretnutie v malom salóniku hotela V. v B. K svojej odpovedi priložil fotokópie advokátskeho preukazu SAK a občianskeho preukazu Českej republiky s uvedením trvalého pobytu.

Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade nemožno mať za preukázané, že by bol zachovaný zákonný postup určený ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p., len v prípade dodržania ktorého môže byť na pošte uložená zásielka považovaná za doručeníu.

Ak teda odvolací súd odvolanie odporcu odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal mu týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v tomto konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :